

V. HELYREÁLLÍTÁS

267. Képzelőerő

Ne távozzon el [az Ige] a te szemeidtől... – Példabeszédek 4,20-22

Íme egy reménysugár, amiért soha ne add fel! Látnod kell magadat *győztesen!* Hatalmas szerepe van a gondolatainknak; a *képzelőerő* nagy fontossággal bír! Nem is gondolnánk, hogy a Bibliában az „ímé” szó milyen jelentőségteljes! Jelentése: lásd, nézd, nyisd meg a szemed! A „lásd” héber szó jelenti még: várakozóan *nézd*, magad előtt *lásd* (mint okot vagy célt). Isten akkor használja az „ímé” szót, amikor szeretne velünk *megláttatni* valami fontosat. Isten *képekkel párosítja* az ígérteét, hogy azt megláthassuk, és a hitünkkel megragadhatjuk. Nézzünk erre példát.

A gyermektelen, idős Ábrámnak Isten *ígéretet* tett, hogy sok nép atyjává teszi őt. Ezen ígérteét a csillagos *égbolt képével* kapcsolta össze. Ábrám a képzelet világában képes volt *társítani* a hasonlatot az ígérteettel. Akkor vált képessé hitben elfogadni a születendő gyermeket, amikor meglátta a *szemléltető képet*. (1Móz. 15,5) Tanulság: amíg nem látjuk a lelki szemünkkel a célt, nem tudjuk a hitünkkel megragadni azt.

Az elme úgy van teremtve, hogy a szavakhoz *képet társítunk*. Az már a mi felelősségünk, hogy Istennek kedves dolgokon gondolkodunk-e, vagy sem. (Fil. 4,8) Döntő fontosságú, hogy milyenek *látjuk* az adott helyzetünket! Amikor angyal szolt Máriához: „ímé”, lásd és nézd a Messiás megszületésének természetfeletti módját, ő ezt a *képet megragadta*, és beteljesítette Istennek az ő életére vonatkozó tervét. (Luk. 1,31)

Az hoz majd *fordulópont* az életedbe, amikor az *Ige tükrében* kezded látni a helyzetedet. Ahogy az Írás rámutat, *hallanunk* kell az Igét, hogy abból hitet nyerjünk, továbbá a *szemünket folyamatosan* Isten Beszédén kell tartanunk! (Péld. 4,20-22) Ha erősebb lesz a szemed előtt a *célkitűzésed képe*, mint a körülmények látványa, akkor *nyert ügyed* van! (2Kor. 4,18) Tehát a hitmegvalósások mellett szükséges *előre látnod* a sikeredet!

268. Az Ige építsen

... az Ige tiszta, hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete. – 1 Péter 2,2

Ebben a fejezetben Keith Moore szolgálata folytatódik.

‘Jól járnak azok, akik felismerik a házasságról szóló tanítások *jelentőségét* és hasznosságát. Valójában ez egy igen jó befektetés. A Biblia ír arról, hogy a *jó szolgálathoz jó házasság, jó családi*

háttér szükséges. Mégis ezt a szempontot gyakran figyelmen kívül hagyjuk, holott ez az egyik legfontosabb alap.

Tanácsos és igen építő lenne, ha mindenki rendszeresen olvasná az *Énekek énekét*, és az *1Korinthus 13.* fejezetében az agapé szeretet jellemzőit. A házások ezt olvassák *együtt*. Van olyan Biblia, amely külön jelöli az Énekek énekében a férj és a feleség részét. Ha nektek ilyen van, akkor mindenki olvassa a rá vonatkozó részt.

Férjek, feleségek! Ne külön-külön, hanem együtt olvassátok, és hangosan! Ez nagyon fontos! Imádkozzatok, mielőtt olvasni kezded, és hitben olvassátok. Nem kell elsőre minden dolgot megérteni. Nincsenek fölösleges és szükségtelen részek a Bibliában.

Általában nem hallunk túl sokat az Énekek énekéről. Kevesen prédikálnak róla, de *okkal* szerepel a Bibliában. A Szellem *ellátása* van benne férjek és feleségek számára, amely túlhatol az elmén. Ha rendelkezésekre áll, különböző fordításokban is olvassátok el. Az olvasást imával kezdjétek: *Uram, segíts nekünk, hogy meglássuk azt, amit meg kell értenünk, hogy megkapjuk a Szellem ellátását. Segíts nekünk, hogy kijelentést kapjunk a Te drága Igédből!*

Szinte az egész világon igaz, hogy a keresztyények nem igazán érdeklődnek az iránt, hogy az életüknek ebbe a területébe *befektessenek*. Megfigyelhető, hogy a gyarapodási és gyógyulási alkalmak sokakat vonzanak, de a házassági tanításoknak sajnos még kevesen látják az értékét.

A következőkben szeretnék rávilágítani e tanítások céljára és imádkozom azért, hogy felismerés szülessen a szívekben ennek a fontosságáról.'

269. Befektetni a házasságba (1)

... Isten nevét és a tanítást káromolás ne érje. – 1Timótheus 6,1

„Hasonlóképpen az öregasszonyok (idősebb asszonyok) szentekhez illő magaviseletűek legyenek, nem patvarkodók, nem sok borivás rabjai, a szépre tanítsanak, hogy józanságra neveljék az ifjú asszonyokat, hogy férjüket és gyermekeiket szeressék, legyenek mértékletesek, tiszták, háziasak, jók, férjüknek engedelmesek, hogy az Isten Igéje ne káromoltassék.” (Tit. 2,3-5)

Sajnos a gyülekezetekben, a szolgálatokban és a hívők életében is sokszor káromoltatik Isten Szava, mert életvitelükkel *rossz hírért* keltik az Igének. Ez az életükben, a családjukban és a szolgálatukban meglévő problémákból és zűrzavarokból adódik.

Titus az Igére vonatkozóan a *káromlás* szót használja. Tehát, hogy Isten Igéjét ne káromolják, ne gúnyolják. Ne beszéljenek lekicsinylően Isten gyülekezetéről, királyságáról, Igéjéről.

A saját életükben mégis ezt teszik a keresztyények, a családjaikban, a házasságaikban megmutatkozó helytelen életvitellel. Az nem elég, amit prédikálunk és kimondunk, az igazán lényeges az az, *hogyan élünk* a nem hívők előtt. Hogyan élünk azok előtt, akik nem járnak gyülekezetbe. Ez igen hangsúlyos dolog.

Miért nem érdekel több embert ez a téma? Nagyon sokan azt gondolják, hogy: „Nincs szükségem arra, hogy bárki megmondja nekem, hogyan szeressem a házastársamat. Az meg végképp nem kell, hogy bárki megmondja, hogyan szeressem a gyermekeimet.”

A Biblia szerint viszont kétségtelenül szükségünk van ezekre a tanításokra. Olvassátok az Igét? Mit tegyenek az idősebb asszonyok? Tanítsák a fiatalabb asszonyokat, többek között arra, hogy *hogyan szeressék* a férjüket, *hogyan szeressék* a gyermekeiket.

A probléma az, hogy az emberek (tévesen) azt gondolják, hogy a házasság, a szeretet, a szerelem *automatikusan* működik. Ha jelen van, akkor birtokoljuk, esetenként meg elveszíthetjük, és ez megmagyarázhatatlan, mitől és miért történik.’

270. Befektetni a házasságba (2)

... senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és ápolgatja azt... – Efézus 5,29

Tévesen sokan azt hiszik, hogy a házasság egy lendkeres autó, amit elindítanak, és magától gurul. Ahogy a játékszer idővel lendületét veszti, a vonzalom is elmúlik, nem tudod visszaszerezni. S ez rejtély az Igét nem ismerők előtt.

Ez evilági, istentelen gondolkodás, aminek nem szabadna jelen lennie a gyülekezetben. Jelen van, de nem lenne szabad. Évente a világon több százszázalékkal össze házasságok a gyülekezetekben is amiatt, hogy *elhanyagolják* a házastársukat. A kapcsolatok „éhen halnak”, mert *kiéheztetik* őket. Számát sem tudni, hogy hány százezer és még annál is több házasság sorvad el évente amiatt, hogy teljesen elhanyagolják egymást.

Mindent, ami ezen a bolygón van, ahhoz, hogy virágozzon, gyarapodjon, gyümölcsözzön, táplálni és *ápolni szükséges!* Foglalkozni és törődni kell vele. Minden egyes dologra ez vonatkozik. Amit elhanyagolsz, amit nem táplálsz, azt el fogod veszíteni, az kiszikkad és elenyészik. Azért létfontosságúak a házasságról szóló tanítások, mert senkinek sem lehet jó házassága, és nem is válhat egyre jobbá, ha elhanyagolja, illetve nem táplálja. Folyamatosan *táplálni* kell, és gondozni!

Isten biztos *támpontot* adott nekünk az Igéjében, hogy mit kell tennie a férjnek, és mit a feleségnek. Arra vonatkozóan is

útmutatást adott, mit kell tenniük külön-külön, és mit együtt. Rendszeresen ellenőriznünk kell, megtegyük-e ezt! És, hogy tudnánk-e még jobban tenni?

Mi sem vagyunk különbek másoknál. De köszönjük Istennek, hogy túljuhattunk a 35. házassági évfordulónkon. Ez idő alatt nagyon sok mindent megtanultunk arról, hogy mit nem szabad tennünk, és mi működésképtelen. De köszönjük Istennek, hogy az Ő kegyelme és irgalma által viszont megtanultuk, mi az, ami működik, amikor az Igét megcselekedjük.

Mi magunk is szeretnénk megélni a jó házasságot, *befektetni* ebbe a „vállalkozásba”, táplálni, ápolni, és gondot viselni a kapcsolatunkra, hogy kellően *védtet* legyen. Hogy tudjon növekedni és *kiteljesedni*, gyarapodni is, ha az Úr Jézus halogatja még a visszajövetelét. Van néhány dolog, amit jó lenne, ha ellenőriznénk magunkban. Ha feltennénk magunknak a következő kérdéseket, és meg is válaszolnánk őket.

271. Ki a példaképed? (1)

Mindenben magadat add példaképül a jó cselekedetekben; a tanításban romlatlanságot és komolyságot mutatván. – Titus 2,7

‘Az első kérdéskör: Milyen a te *példaképed* az Isten szerinti házasságról? Mi az elképzelésed, mi az ideális számodra? Kire tudsz feltekinteni? Kihez hasonlítod, kihez méred magad? Hol van az a *szint*, amire el akarsz jutni? Ezek megválaszolásához nagyon sok Igét kell megvizsgálnunk a házassággal kapcsolatban.

Nem helyes ez a nézőpont: „Tudod, az anyukám, mindig azt mondta...”, vagy „Tudod, apa mindig azt csinálta...”, „A nagyszüleim szerint ilyenkor...”. Nos, ez azt a látszatot kelti, hogy az ő életükről veszel mintát, és még nagyobb probléma, ha nem ismeresz mást ezen kívül. Láthatunk házasságokat kívülről úgy, hogy nem tudjuk, mi zajlik *belül*. A gyerekek nagyon sok mindent nem tudnak a szüleikről, mi zajlik köztük, milyen is a kapcsolatuk igazából.

Kívülről gyakran úgy tűnik, hogy vannak problémáik, mégis az *egységük* erősebb, mint másoknál. Míg vannak, akik igen szeretetteljesnek és gyengédnek tűnnek kívülről, de nem hallod, hogyan viselkednek egymás között, és ha konfliktusba kerülnek egymással. Ezért ne kezdjünk csak úgy felnézni, és példaként tekinteni másokra. Ne akarjunk feltétlenül olyanná válni, mint ők, mert nem tudjuk, milyenek valójában, milyen hibájukat másoljuk le. Ettől jóval magasabbra kell tekintenünk, mert a tökéletes minta Krisztus és a Gyülekezet kapcsolatában található meg.

Volt egy fiatal házaspár, akik megelégtették egymást, és el akartak válni. Elkeseredtek és küzdöttek egymással. A feleség végül elpanaszolta, hogy a férje nem úgy bánik vele, mint XY, nem úgy beszél vele, nem úgy kezeli, mint XY. Folyvást erről az XY-ról beszélt. Végül megkérdeztem, ki ez? Mire a férj kibökte, hogy egy szappanopera férfi szereplője.

Tudom, hogy ez viccesen hangzik, de túlságosan gyakori, hogy a tökéletes házasságról szóló *elképzelésüket* az emberek egy romantikus regényből vagy egy mozifilmből veszik. Így alkotnak elképzelést arról, milyen lehet a más házassága. Nem élnek velük, nem tudják milyenek a valós életben, de dédelgetnek egy elképzelést, amihez igazodni szeretnének.

Nem is csoda, hogy annyira frusztráltak (tehetetlenség, kudarc, zaklatott lelkiállapot), és *csalódottak*, ha magukat olyasvalamihez mérik, ami a valóságban nem is létezik.'

272. Ki a példaképed? (2)

Legyetek az én követőim, atyámfiai, és figyeljete azokra, akik úgy járnak, amiképpen mi néktek példátok vagyunk. – Filippi 3,17

'Az emberek tökéletes *kapcsolatra* vágynak, olyanra, amelyet a filmvásznon látnak. Ilyenre áhítoznak, és nem gondolnak bele, hogy amikor azt mondja a rendező: vége, akkor a színészek a saját házasságukat élik tovább. Sokuk a hetediket, nyolcadikat.

Tényleg olyan akarsz lenni, mint ők? Bizonyára nem. Ők sem olyanok, mint amilyennek tűnnek, és amit eljátszanak. Ezt nem mindig ismerjük fel.

Egy képzelet szülte világban élnek, és magukat olyasvalamihez hasonlítják, amiről semmi ismeretük nincs. Egy *hamis* dologhoz hasonlítják magukat, egy szerephez. Amikor a filmhősökre gondolsz, tedd fel magadnak a kérdést: hol található ez a Bibliában? Ha nem találsz meg az Írásokban, akkor ne próbáld meg arra alapozni.

Mondják: egy házassági szakértő *ezt és ezt* írta a könyvében. Ki állapította meg, hogy ő szakértő? Sok házasság még rosszabb lett az által, hogy e témába vágó könyveket olvastak és alkalmazni is próbálták. Gyakorta megtörténik ez.

Hányszor hallani tévesen: „A házasság egy adok-kapok dolog, 50-50 %-os arányban.” De ki mondta ezt? Hol van ez a Bibliában? Sehol! Az emberek idézgetnek mindenfélét, mintha a Bibliából vennék. Nevetünk ezen, de igazából igen komoly dolog, mivel meg is próbálnak e szerint élni.'

273. Ki a példaképed? (3)

Úgyhogy példaképpé lettetek ... minden hívő számára. – 1Thessalonika 1,7

‘Nem lehet eléggé hangsúlyozni azt, amit az Efézus 5,31-32 versekben olvasunk: „Annakokáért elhagyja az ember atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté. Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról, és a Gyülekezetéről szólok.”

A házassággal kapcsolatban felmerülő minden kérdést így lehet megválaszolni: *Krisztus* és a *Gyülekezet*. Krisztus a kijelentés, a válasz, az *útmutatás* bármilyen problémára, ami felmerülhet a házasság témájában. Nagyon fontos ezt megérteni.

Hogyan *viselkedjünk* a feleségünkkel egy adott helyzetben? Pontosan úgy, ahogyan a Krisztus kezeli a Gyülekezetet. Miként kell *reagálnunk* a férjünk viselkedésére ebben és ebben a szituációban? Pontosan úgy, ahogy a Gyülekezetnek kell válaszolnia Krisztusnak. A *válasz* minden egyes kérdésre a házasságban: a Krisztus és a Gyülekezet.

Tehát mi a példád, az ideáloed, amit keresel a házasságodban? Ha valami tetszett neked szüleid házasságában, vagy bárki másnak a házasságában, az azért van, mert valamilyen szinten olyanok voltak, mint a Krisztus és a Gyülekezet. Ha volt bennük valami jó, az ebből fakadt.

De ne őket tartsd a szemed előtt, mert ők emberek, és megvannak a hibáik. Ha őket próbálsz lemásolni, akkor van rá esély, hogy ugyanazokat a hibákat el is fogod követni. Vedd le a *tekintetedet* az emberekről. Magasabbra emeld a figyelmedet. Mi a legmagasztosabb példája a tökéletes házasságnak? Krisztus és a Gyülekezet. A tökéletes Krisztusról, és a megdicsőült Gyülekezetéről beszélünk.

Tehát, ki a *példaképem*, mi a *viszonyítási* alapom, kihez szeretnék hasonlítani? Abban biztos lehetsz, hogy ez a valaki nem egy regény- vagy filmhős, nem egy szappanopera sztárja, és nem is olyasvalaki, akit ismersz.

Amikor a hitveseddel veszekszel, ne hozd fel, hogy: „Az apukám, az anyukám, mindig ezt mondta”. Ők nem a példaképeid. És ha jó példát mutattak neked, dicsőség érte Istennek! De mi magasabbra emeljük az *elvárásokat*. A Krisztust és a Gyülekezetet szemléljük. Nem lehet elég sokszor ismételni ezt.

Ha ezt elkezded *gyakorolni*, mindörökre *megváltoztatja* az életedet, a házasságodat. Minden nap gondoldj arra, hogy a *Krisztus* és a *Gyülekezet*. Igen – mondhatja valaki –, de vannak aktuális

kérdések: pénzügyek, gyerekek, szex. Mindezekre is ebben kere- sendő a válasz: a Krisztus és a Gyülekezet viszonyában!

274. Képmutató vagy-e? (1)

Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondold arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből! – Máté 7,5

‘A második nagy kérdés: *képmutató* vagy-e? Ezt a kérdést fel kell tennünk, mielőtt tovább mennénk. A házassági problémákkal foglalkozók nagyon sokféle panaszt hallanak. Gyakori a következő: „Az a baj, hogy már nem úgy szeret engem, ahogy régebben. Nem úgy bánik velem, mint eleinte. Nem úgy, ahogy kellene. Nem teszi meg *ezt* nekem, hiába kérem tőle *azt*.”

Egyszer egy nagyon elkeseredett feleség azon gondolkodott, hogy egy időre külön költözik, mert a házassági évfordulójukra a férj nem vett neki virágot. Megkérdeztem tőle: „*Te* hányszor vettél neki virágot?” Döbbenet kért vissza: „Hogy jön ez ide?”

Miért van az, hogy a férjektől egyoldalúan elvárunk bizonyos dolgokat, és fordítva, a feleségektől is? Ez nem biblikus. Ez egy világi hozzáállás.

De lássuk csak: haragszol, mérges leszel valamiért, amit nem tettek meg érted? De amit te sem tettél meg! Ez nem képmutatás? „Mondtam neki már vagy ötször, hogy szeretném, ha fogyna egy kicsit.” Kérdezem, te mennyit fogytál?

„Már rég nem úgy bánik velem, mint amikor megismerkedtünk. Nem úgy bánik velem, és nem úgy érez irántam, ahogy annak idején.” És te, te hogyan érzel iránta? *Te úgy kezeled őt, ahogy annak idején?* „Nem, mert ő sem úgy kezel engem.”

Képmutató vagy! Te sem vagy hajlandó megtenni, amit a párod szeretne, de haragszol rá, mert nem igyekszik a kedvedben járni.

Ugye milyen visszás ez? Kérdezik, hogy nem lehet-e kicsit lazábbra venni? Nem, nem! Nem akarsz képmutató lenni, ugye? – „Majd ha ő elkezd jól viselkedni, én is változtatok, még gondolkodom rajta!” – mondod. Hallottál már a *vetés aratás törvényéről*? Először vetned kell, és csak azután fogsz aratni!

275. Képmutató vagy-e? (2)

A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz. – Róma 12,9

‘Sokszor elhangzik, hogy nem jól bánnak valamelyik házastársal: „A házasságunk kezdetén azt sem tudta, mit tegyen

értem. Olyan kedves, olyan édes volt. Most meg nem is foglalkozik velem igazán.” És te mit tettél, mit teszel azóta?

Számtalan az *egyoldalú* elvárás, és ez bizony képmutatás. Ha ítélőbíró vagy, akkor nem cselekszed az Igét, ezt mondja Jakab apostol. Ha igazán cselekvője vagy Isten Igéjének, akkor nem ítélsz, nem ítéled meg a másikat, mert hitben jársz.

Megértésre kell jutnunk a kimondott szavaink erejét illetően. Ha azt mondd, hogy *ő* soha nem teszi meg ezt, vagy azt, akkor bajba sodrod magad. Hallottatok már a *megvallásról*, arról, hogy *megvan neked, amit mondasz?* (Márk 11,23) Ha csak negatív dolgokat mondasz ki a másokról, akkor a rossz oldalát erősítet a párodnak.

Nekünk valóban hitembereknek kell lennünk. Hajlandónak kell lennünk *úgy nevezni* azokat, amik nincsenek, *mintha meglennének*. (Róm. 4,17) És nem szabadna, hogy az mozgasson, amit látunk és érzünk. (2Kor. 4,18. 5,7) Hit szerint, és nem látásban járni.

Ha igazán *hitemberek* lennének, akkor, ha a társunk valami ostobaságot csinál, azt mondanánk: „Ó, milyen okos! Briliáns, briliáns. Jézus nevében!” Ha elfelejtett valamit kilencvenedszer, mondd ki felette: „Tökéletes a memóriája! Köszönöm, Uram, semmit nem felejt el. Mindig időben elkészül. Mindig tudja, mit kell szólnia. Nem mond rossz dolgokat. Dicsőség Neked, Uram!” Az Úr vezeti a lépteinket. És nem ironikusan, nem gunyorosan kell ezeket mondani. Legyünk *pozitívak*, hitben szóljunk, hiszen annyira szellemiek és hitemberek vagyunk!

Te képmutató vagy-e? Találsz-e okot rá, hogy elkeseredj, megharagudj, ha nem tesznek meg neked valamit, amit egyébként te sem teszel meg? Amit nem vagy hajlandó megtenni, de ennek ellenére elvárod a másiktól, hogy tegye meg érted?

276. Képmutató vagy? (3)

Levetvén azért minden gonosztságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést, és minden rágalalmazást. – 1Péter 2,1

‘Korábban szoltunk a magvető-pióca hozzáállásról. Vizsgálj meg, hogy te melyik csoportba is tartozol. Ide illik a következő igei gondolat: *Tegyetek úgy* másokkal, ahogy szeretnétek, hogy *ők tegyenek* veletek. (Luk. 6,31)

Ellenőrizd magad időről időre. Legközelebb, amikor észreveszed, hogy megharagszol a párodnak valamivel kapcsolatban, amit tett, vagy amit nem tett, kérdezd meg magadtól: „Nem vagyok képmutató? *Megadom* a páromnak azt, amit tőle

elvárok? Én vajon felhagytam azzal, amit tőle kérek, hogy hagyjon abba? Képmutató vagyok, vagy valóban hitember?”

Ezek a témakörök a felnőtteknek szólnak. Feltételezhetően felnőttek vagytok, akik házasságot kötöttetek. Ha elég idők hagytunk a házassághoz, akkor legyünk ahhoz is, hogy sorsdöntő kérdésekkel foglalkozzunk. Azonkívül nyitott szív kell ahhoz, hogy *kiigazítsuk* magunkat.

Nincs senki, aki felnövekedett volna a teljes tökéletességre, a Krisztus és a Gyülekezet hasonlatosságára. Ezért senki sem mondhatja, hogy nincs szüksége kiigazításra, változtatásra. Mind-egy mióta vagytok házások, mióta jártok Istennel, mennyi Igét tudtok idézni, mennyit imádkoztok nyelveken. Nincs olyan házaspár, akikre azt mondhatnánk: ők már tökéletességre jutottak!

Nincs olyan házaspár, akik eljutottak volna a Krisztushoz hasonló dicsőséges Gyülekezet tökéletességére, és ha bármikor rájuk nézel, a Krisztust és a Gyülekezetet fogod látni bennük. Mindenkinek van még miben *növekednie*, és van olyan területe az életének, ahol *kiigazításra* van szüksége. A kérdés, hogy *hajlandók* vagyunk-e megváltozni?

277. Gyógyír az elhidegülésre (1)

... az első szeretetedet elhagytad. – Jelenések 2,4

‘Sok mindenre vonatkozik az idézett igerész, de ezúttal csak egy kis részére irányítom a figyelmet. Azt közli az Úr: „De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.” (Jel. 2,4) Azt mondja: *elhagytad!*

„Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.” (Jel. 2,5)

Az egész gyülekezeti Testnek írta ezt János apostol, ami különböző mértékben mindenkit érint, de én most a *házasságra* szeretném vonatkoztatni. Az emberek gyakran mondják, hogy a kapcsolat idővel már nem olyan, mint volt.

Volt egy dal arról, hogy amikor összeházasodtak a fiatalok, olyan lázban égtek, ami még a legerősebb paprikánál is tüzesebb volt. De miután ez a tűz kialudt, eltávolodtak egymástól, külön utakon mentek tovább. Tehát régen szenvedélyes és csodálatos volt a kapcsolatuk, de a tűz kialudt, és most már semmi sem olyan, mint rég.

Ebből fakad az, hogy némelyek egyik kapcsolatból a másik együttélésbe ugrálnak, sokszor még a formaságokat is mellőzve.

Mivel el sem válnak, így össze sem házasodnak hivatalosan. Egyiktől a másikig vándorolnak, mert amint az első lángolás, szenvedély elhalványul, azt mondják: „Mit bajlódjak vele, ha egyszer nem megy?” És máris egy újdonsült társ karjaiban találják magukat.

A probléma abból fakad, hogy semmi sem képes vadonatúj maradni örökre. És ez akkor is igaz, ha a világon a legcsodálatosabb, leggyönyörűbb, legszellemibb, legokosabb, legvonzóbb nővel vagy férfival találkozta. Hívóként azonban a házasság későbbi szakaszában sem szabadna senki másra néznünk, és nem gondolhatnánk arra, hogy idővel egy új társat kellene kipróbálni.’

278. Gyógyír az elhidegülésre (2)

... térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd. – Jelenések 2,5

‘A Példabeszédek figyelmezteti a férfiakat az idegen asszony veszélyével kapcsolatban. (Péld. 5,3. 6,24. 22,14. 23,27. 23,33) A szó nemcsak *furcsa, vad* (barbár) nőt jelent, hanem ismeretlen, újat is. Új asszony, új nő. Ez az, amit az ellenség próbál használni, mert olyasvalakiről, akit nem ismersz, aki még új, a *fantáziád* vele kapcsolatban azt vetíti eléd, amit csak akarsz.

Fantáziálsz róla, de aztán, ha egyesülsz vele, akkor végül is jön a *valóság*. És bárkivel ugyanígy fog történni. Nekünk, mint Isten gyermekeinek, fel kell ismernünk, hogy a házastársunkkal *örök szövetségre* léptünk.

Egymás között, és az Úr előtt a szövetség *örök összekötést* jelent. Össze vagyunk kötve, össze vagyunk kapcsolva. Vannak, akik úgy érzik, össze vannak kényszerítve. Nem válhatunk el az eskü miatt, a gyülekezet miatt, a szolgálat miatt – érvelnek. Megtesszük hát a kötelességünket. Nagyon sokan vannak, akik csak *elviselik* a házasságot, ahelyett, hogy *élveznék*.

Van egy jó hírem! Ez megváltoztatható, mégpedig gyorsan jóra tudjátok fordítani. Lehet még olyan varázslatos a kapcsolat, mint amilyen kezdetben volt? Helytelen, ha így vélekedsz: „Nem, az már a múlt. Az történelem.” Nem lesz olyan, mint eleinte. Más lesz, de akár *jobb is lehet* annál! Nem lesz ugyanolyan. Mert mindketten változtatok és növekedtetek, maga a szövetség is fejlődött azóta.

Mégsem kell, hogy a házasság unalmas és megszokott legyen, és kötelességszerű a közös élet. Nem kell, hogy így legyen. Nem kell, hogy csak felhívított változata legyen annak, ami régen volt, amikor még szenvedélyesek voltatok. Nem kell, hogy mára jószerivel csak *lakótársak* legyetek.

Az Ige azt mondja ugye, hogy elhagytátok az első szeretetet. Hogy te elhagytad. Nem azt mondja, hogy az hagyott el téged. *Te* hagytad el. És ezen a ponton található meg a gyógyír a kiégett házasságra: vissza kell térni az első szeretethez! Három lépés következik az elhidegült házassági kapcsolat helyreállítására. Hogy megteesszük-e, az egyedül csak rajtunk áll.'

279. A három lépés (1)

Emlékezzetek meg ama beszédekről, amelyeket én [Jézus] mondtam néktek... – János 15,20

Mindannyian azt szeretnénk, hogy a házasságunk egyre jobb és jobb legyen, ez nyilvánvaló. A Jelenések 2,4 igeversekben találunk ehhez útmutatást: *elhagytátok az első szeretetet*. Mit mond a következő vers, mit tegyünk ilyenkor? Mi van akkor, ha elhagytad, elvesztetted az első szeretetet, az első szenvedélyt, a kezdeti vágyat, azt a lángolást? Az 5-ös vers megmondja, mit tegyünk:

1./ Lépés: *Emlékezzél* arra, honnan estél ki, és mit tehetsz ellene. Van gyógyír arra, hogy helyreállítsd a kapcsolatodat!

2./ Lépés: *Térj meg*. Mit jelent a megtérés? Nem azt jelenti, hogy sírsz, és nyomorultan érzed magad miatta. A megtérés nem azt jelenti, hogy megnyitod magad a kárhoztatásnak. Mit jelent a megtérés? Változást jelent! Ismerd fel a hibáidat és változz meg! Fordulj el a helytelentől, és a helyes utat kövesd! Ez egy változás. Emlékezz, és térj meg!

3./ Lépés: *Cselekedd!* Mit kell cselekedni, ha elvesztetted az első szeretetet? A korábbi cselekedeteket. A kezdeti tetteket. Miért történhetett a kisiklás? Mert abbahagytad az első cselekedeteket. Mert abbahagytad, amit annak idején csináltál, mégis ugyanazt az eredményt vártad. De ez így nem működik. Abbahagytad a vetést, de ennek ellenére továbbra is aratni akarsz. Bármennyire is sajnálatos, ez nem így működik.

Már nem imádkozol, de még mindig akarsz útmutatást. Már nem táplálkozol az Igével, de még mindig erős akarsz lenni a hitben. Abbahagytad azokat cselekedni, amelyek a pislákoló paraszat a szenvedélyig felizzították. Ennek ellenére a következő ötven évben is szenvedélyes akarsz maradni.

Ez az elvárás arra a tévhitre alapoz, hogy a jó házasság valahogy automatikusan megterem. Hogy soha nem kell táplálnunk, nem kell ápolnunk, nem kell vele foglalkoznunk. Ha megvan, akkor megvan, és jó lesz úgy, ahogy van, életed végéig.

Nem így van! Ha nem táplálsz, akkor *éhen hal*. Ha nem figyelsz rá, nem táplálsz, egyre gyengébb leszel, míg végül meghal.

Nem azért, mert a kapcsolat cserbenhagyott, hanem mert engedted *ellaposodni*, te hagytad el az első szeretetet.'

280. A három lépés (2)

... Nosza, térjetek meg, mindenki a maga gonosz útjáról, és jobbítsátok meg útjaitokat és cselekedeteket! – Jeremiás 18,11

'A Biblia elmondja, hogyan lehet visszaszerezni az első szeretetet. Tehát *vissza tudjuk szerezni* az első szeretetet, és a házasság ugyan olyan jó, sőt jobb is lehet. *Más* ugyan, de *jobb*. Mit kell tenned? Elsőként *emlékezned* kell arra, hogyan viselkedtetek régebben. Sokan teljesen elfelejtették, de fel kell idézni, és fel is lehet eleveníteni.

Mit kell még tenni? Meg kell változtatnod az útjaidat. *Meg kell változnod*. És itt jön a neheze. „Ó, ez már 30 éve így megy, túl késő, hogy változtassunk!” Akkor hát maradjatok ilyen tompák, és az életek színtelenül folytatódik tovább. Így semmi sem tud segíteni rajtatok.

Ha mást szeretnél, akkor másként is kell viselkedned. Meg kell változnod. Felismerve a hibát, emlékezz, térj meg, és *cselekedj!* Mit cselekedj? Mondhatnánk, azt tedd, amit annak idején: az első cselekedeteket. Tedd meg azt, amit hajdanán: *emlékezz, térj meg, újból tedd meg*. Menj vissza az első cselekedetekhez. Azt tedd, amit kezdetben, az udvarlás idején tettél.

Nem úgy kötöttetek házasságot, hogy sétáltatok az utcán, megláttatok valakit, aki tetszett, majd rögvest megkérdeztétek: „Kötnél velem házasságot? Akkor gyere, menjünk...” Lehet, hogy valahol valakivel megtörtént ez, de bizvást mondhatjuk, ez nem általános.

Voltak olyan események, cselekedetek, amelyek odavezettek, hogy az oltár elé járultatok, és elköteleztétek magatokat a házasságban. És Isten Igéje szerint ez a *mi feladatunk*, hogy megemlékezzünk ezekről a dolgokról. Vissza tudsz emlékezni, mi vezetett odáig, amíg kimondtátok a boldogító „igen”-t?

Emlékszel az első alkalomra, amikor megakadt a szemed a párodon? Emlékezz vissza az első találkozásra! Én emlékszem arra, amikor először láttam meg a leendő feleségemet. Ó, még a középiskolában, és úgy éreztem, tűzben égek.'

281. A három lépés (3)

És azt cselekedjed, ami igaz és jó az Úrnak szemei előtt, hogy jól legyen dolgod... – 5Mózes 6,18

‘Szeretnék legalább két-három olyan területet érinteni, amire *emlékeznünk* kell, amiből meg kell *változnunk*, és amit újból meg kell *cselekedni*, hogy *visszanyerjük* az első szeretetet. Sőt, hogy azon is *túljussunk*.

Nincs értelmese csak úgy, cél nélkül hallgatnunk az Úr üzenetét, mert önmagában nem fog segíteni, csak ha meg is *cselekedjük*. Ha hajlandóak vagyunk az *erőfeszítésre*, hogy megtegyük. Mit kell megtenni? *Emlékezni, megtérni*, ami változást jelent, és *megtenni újból*, amit annak idején tettünk.

Sok dolog van, ami összehozza a párokat, ami miatt együtt akarnak maradni, s így végül házasságra lépnek. Nagyon mélyreható, erőteljes dolgok történnek, ami oda juttatja a párokat, hogy eldöntik: minden napot, minden percet együtt akarnak tölteni. Ez nem csupán egy égből pottyant ötlet.

Miért van mégis, hogy olyan sok ember, akik eleinte annyira hevesen lángoltak egymás iránt, annyira szenvedélyesek és szerelmesek voltak, eljutnak arra a pontra, hogy megvetik egymást, elkülönülnek, és elválnak?

Mi történt? Elhagyták az első szeretetet. Abbahagyták, hogy azt tegyék, amitől eljutottak arra a szenvedélyes, lángoló pontra. És *más dolgokat* kezdtek tenni, amelyek ahelyett, hogy közelebb vitték volna őket egymáshoz, kezdtek *eltávolítani* őket.

Abbahagyták azokat a megnyilvánulásokat, azt, ami összehozta őket, és olyan dolgokat kezdtek tenni, ami megosztotta, *sétválasztotta* őket. És olyan sokáig folytatták ezt, mígnem hatalmas lett a *szakadék*, és már nem láttak megoldást arra, hogyan lehetne helyrehozni az egységet.

De nem szabad, hogy tudatlanok legyünk a sátán eszközeivel kapcsolatban. Ha az Igét hallgatjuk, megfelelő ismeretre jutunk. A gyülekezetbe járás egyik célja, hogy tanuljunk. Egy teljesevangéliumi gyülekezetben az Írások teljességét tárják elénk.’

282. Az ő kedvét keresd! (1)

Kérlek azért titeket... hogy járjatok úgy, mint illik elhívásotokhoz... – Efézus 4,1

‘A hívőknek tisztelni kellene Isten Igéjét, ami maga után vonja azt, hogy tiszteletben tartjuk társunk saját testünkre vonatkozó vágyait és kívánságait is. A tested felett a *hitvesednek* van hatalma. Vannak olyan vágyak, dolgok, amelyeket nem tudsz befolyásolni, de nagyon sok mást igen. Nagyon sok olyan kívánság van, amit tudsz.

Ha a társad azt szeretné, hogy kicsit karcsúbb legyél, és már megkért erre, de te figyelmen kívül hagytad ezt, akkor valószínűleg nem teszel eleget a *házastársi kötelezettségednek*. Lehet, hogy nagyon vékony, vagy túl izmos vagy. Esetleg megkért rá a párod, hogy egy kicsit hozd magad rendbe. De te nem fordítasz erre időt és figyelmet. Talán úgy gondolsz, nem számít: ha szeret engem, akkor nem kell, hogy ez érdekelje!

Fordítva áll a dolog: ha te szeretnéd őt, akkor megtennéd, amit kér! Ha nem így gondolkodsz, akkor ez a szeretet egyoldalú. Ez képmutatás. Engedned kell, hogy *beleszólása* legyen a társadnak abba is, hogyan viseld a hajadat, hogyan öltözködj.

Férjek, a feleségeknek megvan a hatalmuk a testetekkel kapcsolatban, hogy azt mondassák nektek: ne viseljétek csikosat és pöttyösöt egyszerre, vagy ne növezzetek szakállat. És a lajstrom folytatódhat. Az emberek valamiért kerülnek ezt a témát. Bármit megtennének, csak hogy kizárják a testi dolgokat. Ha mindkettőtökön 20 kg fölösleg van, és nektek így jó, akkor az senki másra nem tartozik. Kizárólag a ti dolgok, ne hallgassatok ebben másra.

A férjnek nincs joga megmondani más feleségének, hogyan öltözködjön. És egy feleségnek sincs joga más férjének megmondani, hogy milyen lehetne az ideális megjelenése. Ez nem az ő dolga, semmi köze hozzá. Közted és a házastársad között viszont kölcsönös a jog, hogy igényt formáljatok bizonyos dolgokra. Olyanokról beszélek, amire már számtalanszor *megkért*, hogy tegyél, vagy ne tegyél a külsőddel kapcsolatban. Az is lehet, hogy már öt éve nem kért meg hasonlókra. De azelőtt vajon hányszor mondta el, mire végképp feladta?

Ez probléma. Ez azt jelenti, hogy valamit elveszítettél. Valamit *elveszítettetek*! És folyamatosan elveszíted a kapcsolatotnak egy darabját emiatt. És ezáltal egyre sebezhetőbbé válsz a kísértés számára. Mert jöhet valaki, aki felkínálja mindazt, amit szerettél volna megkapni a társadtól.

Nincs mentség arra, hogyha valaki megnyitja magát a test kívánságainak, és *hűtlenné* válik. Ha hiszel Istenben, akkor megállsz az Igén, és *jó magokat vetsz*. Így Isten működni fog az életedben, munkálkodni fog a házasságodban, és Ő fog *megelőgíteni* téged.

Az Úr gondot fog viselni rólad. A szeretet nem próbál meg rákényszeríteni senkit olyasmire, amit nem akar megtenni. De *ha te szereted* a párodat, és olyasvalamiről van szó, amit meg tudsz tenni érte, akkor *tedd meg!*

283. Az ő kedvét keresd! (2)

Aki pedig feleséget vett, a világiakra visel gondot, mi módon kedveskedhessék, a feleségének. – 1Korinthus 7,33

„Néhány megjegyzés a „bármit megtennék érte” kapcsán:

„Ó, bármit megteszek a páromért!” (Az emberek persze sokszor lódítanak.)

„Ó, szeretem, teljes szívemből, bármit megtennék érte!”

Ha ezt komolyan gondolod, akkor dolgozd le azt a pocakot!

Vagy egy kicsivel több higiéniéhez mit szólnál? Legyen kicsit jobb illatod. Az nagyon durva dolog, hogy mindig bűzös a leheleted, és nem törődsz vele.

„Ó, régi házások vagyunk! Ez már nem központi kérdés!”

Emlékezz vissza a *kezdetekre*, amikor megismerkedtetek. Ha azt mondta, hogy szereti rajtad azt a piros ruhát, mit tettél? Vettél még öt piros ruhát. Ha dicsérte a karizmaidat, mit tettél? Szaladtál gyúrni, akár minden nap.

Ha azt mondták, hogy ez tetszik, vagy az tetszik, akkor arra *fókuszáltál*, és azzal foglalkoztál. És mi történt? Nagyobb lett a tűz. *Közelebb* kerültetek egymáshoz. Nagyobb lett a vonzás, az érdeklődés.

Miért történik az, hogy miután az emberek összeházasodnak, *felhagynak* ezekkel a szokásokkal? Többnyire mindketten, nem csak az egyik fél. És aztán a *tűz* kezd kialudni, és marad a hatalmas kérdés: miért nem úgy érzünk egymás iránt, mint régen? Mert nem azt csináljátok, amit hajdanán! *Abbahagyátok* azokat a kedveskedéseket, amivel a társatoknak örömet okoztatok. Elkezdtek hibákat keresni egymásban, elvárásokat támasztani és veszekedni.

Vissza kell *emlékeznetek* a régiekre, és vissza kell térnetek a téves útjaitokból, meg kell változnotok. És *újra* azokat a dolgokat *kell tennetek*, amiket régen megtettetek.

Nagyon sok ember elment volna melletted, ha akkor úgy viselkedtél volna, és úgy néztél volna ki, mint most. Akár a társad is. Soha nem ismerkedtetek volna meg. Tudom, hogy ez a kijelentésem nem mindenkinek tetszik. De itt áll a Bibliában, hogy a te tested nem a te sajátod, hogy a te társadnak joga van a tested felett.

Ha szeretsz valakit, *nem fogsz követelni* tőle. Sőt, amit te nem tennél meg, a szeretet miatt nem is követeled. De ha te *törődsz a másikkal*, és olyasvalamiről van szó, amit meg tudsz tenni, a Biblia alapján felelős vagy, és *köteles vagy megtenni*.

„Én nagyon jó férj vagyok! Én nagyszerű feleség vagyok, tőlem telhetően a legjobb!” De nem az számít, hogy te mit gondolsz magadról, a *párod véleménye* a mérvadó.

Férjek, foglalkoznotok kellene azzal, mi módon *tetszettek* a feleségeteknek! És nem azt kell keresnetek, hogyan *tetszettek* más nőknek. Azzal kell tisztában lennetek, hogyan *tetszettek* mind jobban a feleségeteknek!

284. Az ő kedvét keresd! (3)

Aki nem ment férjhez, az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind testében mind szellemében; aki pedig férjhez ment, a világiakra visel gondot, mimódon kedveskedhessék a férjének. – 1Korinthus 7,34

‘A feleségnek arra kell törekednie, hogyan *tetszen* a férjének. Igyekeznie kell megtudni, mi *tetszik* a párjának. Hajlandónak kell lennünk a *változásra*. Kell, hogy *hajlandóak* legyünk megtenni azt, ami a társunk *tetszésére* van. Megtenni, ami tőlünk telik, hogy a testünket úgy tartsuk, úgy viseljük, úgy öltöztessük, hogy öröme legyen.

Ez a Biblia tükrében egyértelmű. Nagyon sok házasságban mégsem egészen így van. Sőt, egyáltalán nincs így. Az emberek abbahagyják az igyekezetet, nem is próbálják fenntartani a szenvedélyt. Lehet érezni a közjük telepedő csöndet, amikor már nem tesznek ellene semmit. *Beszélni* sem akarnak róla. Főleg nem hajlandók a korábbiak szerint viselkedni.

Igényük kellene, hogy legyen arra a tüzes szenvedélyre, ami kezdetben áthatotta őket. Ha úgy döntesz, hogy nem teszel semmit annak visszanyerésére, akkor végleg kialszik az a régi tűz. Nem lehet figyelmen kívül hagyni a Bibliát, és engedelmesség nélkül *bibliai eredményeket* aratni.

Mire kell emlékeznünk? Mit kell megváltoztatnunk, mit kell tennünk a testünkkel kapcsolatban? Először is nem szabad figyelmen kívül hagyni a *házasság testi* oldalát, mert ez rendkívül fontos terület.

Isten soha nem akar bántani bennünket, sem megfosztani bármi jótól. Még ha mi nem is tudjuk, mit tegyünk, Isten tudja. És az a legjobb megoldás a számunkra. Ne fogadjuk el a lehetetlent, mert az Ige szerint *minden lehetséges* annak, aki *hisz!* (Márk 9,23)

Összefoglalva: A *tested* nem egyedül a tiéd. A párodnak hatalma van felette. *Ismerd ezt el, és tisztelettel kezeld.* Ha a férjed azt mondaná, hogy valami erkölcstelen dolgot tegyél a testeddel, akkor ne tedd meg. Ha azt mondja, hogy egy másik férfival hálj, persze, hogy ne tedd meg. Ilyen esetben az *Igének engedelmes-*

kedj! Tudnunk kell, hogy mindkettőjük számára azt mondja az Ige, amint *illik az Úrban, úgy járjunk!* (Ef. 4,1)

285. A hálás szív (1)

Menjétek be az Ő kapuin hálaadással, tornácaiba dicséretetekkel; adjatok hálákat néki, áldjátok az Ő nevét! – Zsoltár 100,4

‘A Bibliában több helyütt olvashatunk hálaadásra való felhívást: „Mindenkor örüljétek. Szüntelen imádkozzatok. Mindenben hálákat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézusban tihozzátok.” – mondja az Írás. (1Thess. 5,16-18)

Nem *mindenért* kell hálát adnunk, hanem *minden helyzetben*. A rossz dolgokért nem kell hálát adnunk az ördögnek. Tehát az életek *minden helyzetében* adjunk hálát az *Úr szabadságáért*, mert ez az Isten akarata. Isten nagyobb a problémánál és képes kimenteni az ellenség kelepcéjéből!

Az előzőek ismétléseként: *emlékezzetek vissza, térjétek meg, cselekedjétek meg.* (Jel. 2,4-5)

Amikor megismerkedtetek, ha csak egy picit is megállt és rád nézett a párod, már hálás voltál érte. Ha rád szánta az idejét, nagyra értékelted. Ha elment veled vacsorázni, mennyire értékelted. Ha leült veled beszélgetni, és figyelt rád, és úgy tett, mintha érdekelné is, lekötelezett. Azért, ahogy a frizurájával törődött, a finom parfümért, amit használt.

Hálás voltál bármiért, amit érted tett meg. Minden egyes kis megjegyzésért, minden apró figyelmességért, minden telefonhívásért *hálás voltál*. Minden érintését *értékelted*. És ezáltal egyre erősebb lett a vonzalom, a *szenvedély*.

Amikor aztán az emberek összeházasodnak, utána mindent természetesnek vesznek, így azt is, hogy egymáséi vagytok. Magától értetődőnek tartanak mindent. Ahelyett, hogy hálásak lennének a törődésért, elvárást támasztanak, és ráadásul *hálátlanokká* válnak. Ezt is meg kell, hogy tedd, azt is meg kellett volna csinálnod! Hol a vacsorám? Ha én ezt megtettem, akkor az a legkevesebb, hogy te is megtedd értem...’

286. A hálás szív (2)

Néked áldozom hálaadásnak áldozatával, és az Úr nevét hívom segítségül. – Zsoltár 116,17

‘Ha *abbahagyta* azt, amit kezdetben tettél, akkor más lesz az eredmény is. Gyakorta hallani: „Ezzel tartozol nekem! Ki kell, hogy készítsd a ruháimat. Segítened kell nekem a gyerekek kö-

rül, a háztartásban ez és az a te dolgod. *Tartozol* nekem ennyivel!” Lehet, hogy nem ezt a szót használod, de ez a lényege.

„Neked adtam az utolsó tizenöt évemet, *vagy* a legjobb tíz évemet! *Tartozol* nekem!” Senki nem akarja azt hallgatni egész nap, hogy mivel tartozik a másiknak. Senki. Ennek ellenére mégis hajtogatjuk: „De, igen, tartozol!”

Nem és nem! Nem tartoznak neked! Nem kell, hogy bármit megtegyenek érted. Nem kell, hogy egy napig is veled maradjanak.

„De meg kell tenniük, mivel a Biblia mondja! A Biblia szerint meg kell, hogy bocsássonak!” – Igen, de nem kötelező, hogy miattad tegyék meg.

„De hát mégis csak kell, mert a Biblia azt mondja!” Nem kell, hogy megtegyék. Nem kell, hogy még egy ebédet elfogyasztatok közösen, vagy újból szóba álljanak veled valaha is. Elég nagy a bolygó.

Ez a „tartozol nekem” hozzáállás *meggyilkolja* a házasságot, kioltja a szenvedélyt. Kíéhezheti a kapcsolatot, míg *kiszárad* és meghal. Szeretnéd, hogy olyan legyen a házasságod, mint régen volt? Vagyis inkább, hogy más legyen? Akár még annál is jobb? Mit kell tenned? Vissza kell fordulnod, és újra azokat tenni, amiket akkoriban tettél. Legyél hálás!

Ha kételyeid vannak ezzel kapcsolatban, kérdezz meg valakit, akinek a társa mostanában költözött haza a Mennybe. Engedd, hogy ők magyarázzák el neked, mennyire *értékes* volt minden pillanat. Engedd, hogy elmondják neked, mennyire szeretnék, ha jobban *odafigyeltek* volna a párjukra, amikor erre még lehetőségük volt.

Mert csak egy szempillantás, amíg itt vagyunk a földön. Az egész életünk egy pára. Nem vagyunk itt egymásnak korlátlan ideig. Minden étkezés, minden közösen eltöltött idő értékes. Minden beszélgetés értékes. *Becsés*. Lehet, hogy nem vagy érte hálás, de valójában mindez nagyon becsés.’

287. A hálás szív (3)

És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben, amelyre el is hívattatok egy Testben; és háládatosak legyetek. – Kolosse 3,15

‘Ha az együtt töltött perceket *becsesnek* tekinted, akkor hálás leszel minden szóért, minden válaszért. És nem fogsz zúgolódní amiatt, hogy mi mindent nem tesz meg a másik, hanem *hálás* leszel mindenért, amit megtesz érted.

Senkinek nincsen joga követelőzni a másiktól. Felejtsetek el azt, hogy a másik tartozik nektek. Mindegy, mit gondolsz, nem tartozik neked semmivel. Az egy szellemi törvény, hogyha valamit *lebecsülsz*, nem értékelsz, akkor előbb-utóbb *el fogod veszíteni!* Nagyon gyakran megtörténik.

Hogy is volt? Évekig *megvetették* egymást. Bibliai értelemben ez a megvetés azt jelenti, hogy nem becsülték, nem értékelték a másikat.

Imádkozd hangosan a következőket, függetlenül attól, milyen érzéseid vannak éppen: *Szeretem a páromat, és értékelem. Minden szót, minden vele töltött percet, minden lehetőséget becsesnek tartok. Tudatosítom, hogy ez nem tart örökké, ezért értékelem őt!*

Ha megvallod, akkor így is fogsz viselkedni. Van egy szó, amit gyakran kellene mondanunk. Ez a szó a *köszönöm*. Minden alkalommal azt mondhatod majd, hogy köszönöm. Köszönöm ezt az ételt, amit elém tettél, a segítségedet, a tanácsodat...! Ne mondd azt soha: „De hisz ő a házastársam, és meg kell, hogy tegye...”

Soha nem kell elvárnod, hogy valamit megtegyenek érted. Holnap is vége szakadhat bárminek. Minden kedves szó, minden kedves gesztus egy *ajándék*. Minden elkövetkező nap, amit együtt tölthettek, az ajándék.

Minden egyes nap egy újabb lehetőség, hogy együtt mullassatok, hogy *élvezzétek egymás társaságát*, hogy autózzatok egyet, és gyönyörködjete egy naplementében, vagy egyetek egy finom vacsorát, és a gyerekekkel játszatok. Ezek mind ajándékok. Legyetek mindezért igazán hálásak.’

288. Kéz a kézben (1)

Tudnak-e ketten kéz a kézben járni, ha nem ugyanarra a helyre mennek? – Ámós 3,3 (Message Bible)

‘Az első szeretetről szólunk továbbra is, amit az emberek elhagynak, és ezért el is veszítenek. Nem a szeretet hagyja el őket, ők hagyják el a szeretetet. Vissza lehet szerezni? Igen! Másmilyen lesz, jobba válik.

Hogyan lehet visszaszerezni? Először is *emlékeznünk* kell, azután hajlandónak kell lennünk a *megtérésre*, megváltozásra. És újra meg kell tenni mindazt, amit *hajdanában megtettünk*, és több tűz lesz a kapcsolatunkban, mint valaha. „Vajon járnak-e ketten együtt, ha meg nem egyeztek egymással?” (Ám. 3,3) Nem

lehet kézen fogva menni akkor, ha különböző helyekre tartunk, ha különböző úti céljaink vannak.

Az egyik ezt mondja: „Menjünk el ebbe az irányba. Menjünk északra!” „Nem, én délre akarok menni!” – mondja a másik. „Akkor én északra megyek, te délre, majd telefonon tartjuk a kapcsolatot, és találkozunk, amikor tudunk.” „Nekem északon van dolgom, neked meg délen.” Mi a baj ezzel? Csak annyi, hogy ez nem működik. Egyszerűen ez így nem működőképes.

Nagyon sok *pásztorfeleség* mondta már: Isten elhívta a férjemet, hogy pásztorolja a gyülekezetet, de engem nem. Nem lehetsz ennyire *ostoba*! Isten nem kér olyan dolgokat a szolgálatban sem, ami *szétválasztaná* a házasságot, és tönkre tenné a házasságot, a családot. Olykor, amikor külön utakon járnak az emberek, azt mondják, hogy én csak Istent követtem, és végül ez mindent tönkretett. De ez tévedés, ezt nem Istentől hallotta. Ez természetesen fordítva is igaz, ha a feleségnek van szolgálati elhívás, akkor a férjnek illene vele tartania.

Az rendben van, hogy kisebb dolgokban mást-mást kedvelünk. Te a vanília fagyaltot szereted, én a csokit, te a kéket, én a pirosat. Ettől érdekes az élet. De a *nagy dolgokban egyet kell értenünk*, és ugyanazon az oldalon kell állnunk. És ha közös életet akarunk élni, együtt akarunk haladni, akkor közösen kell vinni az üzletet, a szolgálatot, együtt kell működnünk a családi dolgokban, és a szórakozás is közös legyen. Ezeknek mind közösnek kell lenni!

289. Kéz a kézben (2)

Ketten tudnak-e együtt járni, anélkül, hogy megegyeztek volna az irányban, kéz a kézben? – Ámós 3,3 (Új Élő fordítás)

‘Egyes házaspárok *szándékosan* úgy alakítják a dolgaikat, hogy külön útjaik legyenek. Másokkal töltik az idejüket. A férj a barátokkal, a feleség a barátnókkal. A szabadidejüket készakarva úgy osztják be, hogy ne is adódjon lehetőség arra, hogy együtt lehessenek, és egymással foglalkozzanak. Nem lehetséges szenvedélyes kapcsolat ilyen módon. Egy irányba kell, hogy menjenek, és a látásmódjuk is közös kell, hogy legyen.

A Rhema Bibliaiskola első évében Hagin tiszteletes felesége figyelmeztetett minket, mert nekünk is ilyen volt az életünk. Én (Kenneth) az iskolában egész nap az Igébe voltam belemerülve, sőt olykor egész éjjel is. Phyllis, a feleségem az üzleti vállalkozásban dolgozott egész nap, néha még a fél éjszakája is ráment. Én itt, ő meg ott.

Szerettük egymást, házasok voltunk, mégis egyre nagyobb lett a *távolság* közöttünk. Küzdöttünk, küszködtünk, és egyre több problémánk lett. Az utolsó este eljött az összejövetelre, amikor is Oretha, Hagin felesége egyenesen rámutatott, és félreérthetetlenül közölte vele: neki velem kellene lennie, és *részt kellene vennie* azokban a dolgokban, amiket végzek.

Gyakran hallani: „Ó, ez olyan régimódi. Az előző generációkban a feleségnek mindig a férj mellett kellett állnia. De ez már egy új generáció.” Ha nem értesz egyet a bibliai állásponttal, vizsgálj meg, milyen is az életetek? Milyen a házasságotok? Ketten nem tudnak együtt járni, hacsak nem ugyanabba az irányba mennek! Fizikailag is lehetetlenség, de szellemileg is az.

Vannak időszakok, amikor távol vagyunk egymástól. Mesésik, hogy hónapokig nem látjuk egymást. De köszönjük az Úrnak a telefont, az e-mailt, a leveleket, mint kapcsolattartási lehetőségeket. Ezek révén meg tudjuk *osztani egymással* az információkat. Osszatok meg mindent egymással, *mit tettetek* aznap, *amiben hisztek*. Ezt jelenti a *közösség* szó, megosztani egymással az életetek pillanatait.’

290. Kéz a kézben (3)

Járnak-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg? – Ámós 3,3 (Kálvin Kiadó)

‘Ha soha *nem beszélsz* a párodnak arról, hogy milyen volt a napod, hogy mit kaptál, mit tettél, azzal *kizárod őt* az életedből. Van ugyan egy külön életetek, de a *közösségetek* nagyon sokat veszít ezzel. Így lesznek a házastársakból *szobatársak*. Beszélgetnetek kell, meg kell osztani a történéseket egymással; *közösen, azaz együtt* kell munkálkodnotok. Így nagyon jó lesz. Meg kell osztani egymással, amennyit csak tudunk. És ha a másikat nem érdekli? Ilyen nincs, kell, hogy *érdekelje őt!*

Tudom, hogy így van. Én szeretem a repülőket, de ez olyan hobby, amihez elszánt érdeklődés és nagyon sok befektetés szükséges. Volt úgy, hogy már négy órája ott voltam a hangárban, és Phyllis bizony mást szeretett volna tenni. De ha most előhozom ezt a kérdést, már teljesen belelkesedik. És engem is *érdekelnek* azok a dolgok, amik őt érdeklik. Lehet, hogy már 20 ruhát is megnéztünk, de még mindig érdeklődőnek kell maradnom a vásárlás iránt, hiszen ez *neki* igen fontos.

Amikor mindketten főleg a *saját dolgaikra* figyelnek, azzal nagyon nagy *kárt* okoznak a házasságuknak. És minél tovább teszik, annál rosszabb lesz, és annál *sebezhetőbbé* válnak a

kísértésre. Mert az ellenség éber. Jönni fog valaki, aki pont az iránt érdeklődik majd, ami a te kedvtelésed. És ámulatba esel, hogy ez milyen csodálatos! A társad meg egyáltalán nem találta ezt érdekesnek. Így aztán már félúton vagytok az újdonsült ismerőssel a hálószoba felé.

Hogyan járhatnak ketten együtt, ha nem ugyanabba az irányba mennek? Meg kell *osztani egymással* az információkat, amennyit csak tudtok, amennyire csak lehetőségetek van. És ha olyan napok vannak, amikor jó ügyek érdekében külön vagytok, fizikai távolság van közöttetek, akkor telefonáljatok egymásnak minél többet, amennyit csak lehet.

A férjek – tudom, mert én is ilyen vagyok – nem kiválóak ezen a téren, mert szűkszavúak. Amikor elmegyek 3-4 napra szolgálni, és Phyllis megkérdezi, hogyan zajlottak az alkalmak, mindig azt mondom: „Ó, nagyon jól!” És részemről ennyi elég.’

291. Kéz a kézben (4)

Jár-e együtt két ember, ha nem értenek egyet? – Ámós 3,3 (Szent István Társulat)

‘A feleségek viszont nem elégednek meg pár szavas válasszal! Nem, nem! Hogy mit igényelnek a feleségek? Részleteket, mélyreható részleteket! Nézzük a fordítottját. Feleségek! A férjeket annyira nem érdeklik a részletek. Tehát vannak olyan idők, mikor be kell húzni a féket, és azt mondani, ez most túl sok információ. Mindkét félnek figyelnie kell erre, és érzékenynek lennie rá.

Hagin testvér szokta mondani az egyedülállóknak: „Találj valakit, aki veled azonos szellemiségű, és építsetek egy közös életet Istenben.”

Te mindig gyülekezetbe akarsz menni, Bibliát olvasni, és imádkozni. Ha a másik soha nem akarja, akkor nem is teszi ezt. Így nem lehetek olyan közel egymáshoz, ahogyan kellene.

Mondhatod:

„Ó, én tudom, ezért kértem kilencvenszer is hetente, hogy jöjjön gyülekezetbe!” Ez így nem helyes! Így képmutató vagy!

„Hogy érted ezt?”

Te azt akarod, hogy ő az iránt érdeklődjön, amit te csinálsz.

„De ő testi!”

És te hogyan viselkedsz? Neked ugyan nem kell érdeklődnöd a bűnös, vagy istentelen dolgok iránt, viszont *magot* kellene, hogy vess az ő érdeklődési körébe. Lehet, hogy érdek-

lődik a sport, az autók, vagy egyéb témák iránt. *Menj el veled,* mondjuk egy versenyre, vagy egy mérkőzésre.

Lehet, hogy utána ő is szívesebben megy veled a gyülekezetbe. És ha nem, akkor sem baj. Jó magot vetettél a házasságodba. De ha túl szellemi vagy mindezekhez, mert ezekre *nincs időd*, akkor ne panaszkodj, hogy nincs szenvedély, és nincs ott az első szeretet!

– Ó, ha elmegyek veled horgászni, akkor a körmeim lekopnak!

– Mit szeretnél jobban? Szép körmöket, vagy egy áldott kapcsolatot a férjeddal? Oda-vissza működik a dolog. Ezért hát vessetek jó magokat!’

292. A hűtlenség elkerülése (1)

Igazság és jogosság a te királyi székednek alapja; kegyelem és hűség jár a te orcád előtt. – Zsoltár 89,14

‘Osszátok meg a legmélyebb *vágyaitokat* és álmaitokat is egymással, bármilyen lehetetlennek hangzanak is ezek. Nehogy kinevessétek, vagy lekicsinyeljétek a másikét, mert úgy könnyen magába zárkózik az ember, ha a szívét feltárva csalatkozik a hitvese bizalmában.

Ha a társad kezd megnyílni, és beszél neked az elképzeléseiről, és ezt komolyan is gondolja, véletlenül se neved ki! Inkább gondolkodj el rajta! Még ha úgy tűnik is, hogy amiről beszél, az extrém, sőt lehetetlennek tűnő dolog, nagyon komolyan figyelj oda, és légy rá nyitott, mert értékes kincs a bizalom. (Zsolt. 55,14)

Van itt még valami fontos! Egymással feltétlenül osszátok meg a *szíveteket*, az álmaitokat, a látásotokat, de *soha senki mással!* Mert ha nem így tesztek, az oda vezethet, hogy könnyen megfogban egy tisztátalan érzelem.

„Ó, a férjem soha nem hallgat meg, nem vesz komolyan! Nem törődik a szolgálatommal!” Vigyázz, mert hamar akadhat valaki, akit ez majd érdekel.

„A feleségem nem tisztel engem, nem kíváncsi az álmaimra, nem érdeklik a céljaim!” Légy óvatos, mert hirtelen találhatsz valakit, aki viszont örömmel meghallgat. És ahogy *megnyitod* a szívedet, valójában *hűtlenné* válsz a lelkedben, még mielőtt hűtlenné válnál a testedben is.

Soha nem szabad megengedni, hogy a szívedben *arra a helyre* valaki más kerüljön. Soha! Olyan lenne, mintha levetkőznél mások előtt, lemeztelenítenéd a lelkedet, és megnyitnád magadat egy idegennek.

Miért? Mert van *szellemi* és *lelki* hűtlenség is. A *bensőséges* dolgokat csak a *társaddal* szabadna megosztanod! És azzal, hogy elzáród ezeket idegen elől, *megvéded* a házasságodat.'

293. A hűtlenség elkerülése (2)

Csak a hűséget és a békeséget szeressétek. – Zakariás 8,19

'Lesznek, akik nyomást gyakorolnak rád, hogy beszélj az álmaidról, elképzeléseidről. De ahogy nem vetkőzöl le előttük, úgy a lelkedet sem szabad megnyitnod. Tilos! Ezért olyan fontos, hogy képes légy *mindent megbeszélni* a házastársaddal. Ezért kell *tisztelni* egymást. Még ha nem is látod egy dolog fontosságát, akkor is figyelj oda rá. Légy felé *tiszteletteljes* és *nyitott*.

Ha a társad megosztja veled a szívét, és te gúnyt űzöl belőle, kineveted, elérheted, hogy egyszer csak nem fog többé megnyitni neked. Ha ez már megtörtént, térj meg. Emlékezz, és térj meg. Menj oda hozzá, és mondd: „Hibáztam, ostoba voltam, bocsáss meg! Tisztelem, amit gondolsz, és ami a szívedben van. Lehet, hogy még nem látom teljesen, de nyitott vagyok rá.” Legközelebb pedig, ha beszélni akar veled, ne állítsd le.

„No azért egyed vígassággal a te kenyeredet, és igyad jó szívvel a te borodat; mert immár kedvesek Istennek a te cselekedeteid! A te ruháid mindenkor legyenek fehérek, és az olaj a te fejedről el ne fogyatkozzék. Éld életedet a te feleségeddel, akit szeretsz. (Örömmel éld!) A te hiábavaló életednek minden napjaiban...” (Préd. 9,7-9)

Éld *örömmel* az életedet a hitveseddel! Nem szabadna, hogy éppen csak elviseljük egymást, hanem *élveznünk* kellene egymás társaságát. Férjegről és feleségekről beszélünk. Derűnek kell lenni *köztük*, jókedvvel kell *együtt élniük*.

Az 5Mózes 24,5 szerint: ha valaki új házas, nem kell hadba mennie, terhet viselnie, egy évig otthon kell lennie, hogy *vidámítsa az ő feleségét*. Mit jelentene ez, ha nem mást, mint azt, hogy a házasság, a feleség öröme való! Élvezd a házasetet! Legyél boldog, *vidámítsd fel* a párod!

(Hasonlóan, ha jó kapcsolatot szeretnétek fenntartani a tinédzserekkel, minden alkalmat meg kell ragadni, hogy tudjatok egymással *beszélgetni*. Ha a gyermekeitek megosztanak veletek valamit, nem szabad kigúnyolni, kinevetni őket. Mert esetleg soha többé nem avatnak be a *bizalmukba*, s nem beszélnek többé veletek.)'

294. A hűtlenség elkerülése (3)

Szemmel tartom a föld hűségeseit, hogy mellettem lakozzanak... – Zsoltár 101,6

‘Az élet túl rövid ahhoz, hogy háromnapos hidegháborúkat viseljünk, és ne beszéljünk egymással. Az *élet túl rövid* ahhoz, hogy mérgesek legyünk és napokig morogjunk. Az *együtt töltött pillanatok* ritkák és értékesek. És ha elpocsékoljuk a napokat, veszünk el, vitatkozunk, és még hidegek is vagyunk egymáshoz, később meg fogjuk bánni.

Visszanézünk, és azt mondjuk: olyan ostoba voltam, hiszen ez nem is volt igazán fontos. Lehetett volna jó is ez a nap, élvezhetjük volna. Az egész „utazást” elrontottuk, mert én olyan testi voltam, miközben olyan szelleminek gondoltam magam, ahogy kitartottam az „igazam” mellett.

A múltat nem tudod megváltoztatni, de *magadat* még igen! Amikor felismered, hogy a dolgok rossz irányba indulnak, legyen bölcsességed és tisztánlátásod, hogy megállítsd ezt a folyamatot! Gondold át, vajon tényleg megéri-e, hogy elrontsd miatta az egész napot! Megéri-e, hogy nagy ügyet csínálj belőle, és tönkre tedd vele az estét?

Legyen egy kis bölcsességünk! Élünk örömteljesen! Vidámítsuk egymást! Úgyis olyan sok gonoszság van a világban. Amikor hazaérünk, kell lennie otthon valakinek, aki megvidámít bennünket. Mert, például, gorombán beszéltek veled a munkahelyeden, vagy a piacon. Ezért amikor hazaérsz, jólesik egy *bensőséges mosoly*. Ezt nem szabadna szem elől téveszteni a házastársaknak.

Imádság: *Atyám, bocsáss meg nekünk, hogy elhagytuk az első szeretetünket irántad, és egymás iránt. Hajlandóak vagyunk visszaemlékezni, megtérni, újból megtenni az első cselekedeteket, amelyeket régen tettünk, hogy visszanyerjük az első szeretetet, és gazdagodjunk benne. Kérünk, Szent Szellem, hozd emlékezetünkbe ezeket a dolgokat egymással kapcsolatban. Mutasd meg, hogyan tudjuk gyakorolni, és hogyan legyünk hatékony cselekvői az Igédnek, és adj nekünk növekedést az örömben, az intimitásban, a közelségben, a nyitottságban. Sóvárogjunk a házasságunk kivirágzását. Jézus nevében! Ámen.*

295. Ő a megoldás! (1)

Szemeim mindenkor az Úrra néznek, mert ő húzza ki a tőről lábamat. – Zsoltár 25,15

Jimmy és Karen Evans saját életén keresztül tapasztalta meg, hogy a beteljesedett, boldog házassághoz Isten bölcsességére van szükség. Felkent szolgálói az Úrnak, Isten rengeteg

leendő és már házas gyermekét tudta megáldani rajtuk keresztül. A történetük így kezdődött:

‘A középiskola második osztályában egész évben mögötte ültem biológia órán, és az járt a fejemben, hogy milyen gyönyörű, és vajon eljönne-e velem valahova – meséli Jimmy. Aztán május végére sikerült összeszednem a bátorságomat, hogy megkérdezzem, eljön-e velem egy koncertre. Bár ezt több, mint egy hónapon át terveztem, félve vártam a koncert napjának reggelét. Annak ellenére, hogy későn szoltam, Karen igent mondott, s a többi már történelem.

Miután három év alatt – bár néha problémás volt – nagyon szorossá vált a kapcsolatunk, összeházasodtunk. Tizenkilenc évesen halvány fogalmunk sem volt, mire van szükségünk, hogy sikeres legyen a házasságunk. Azt azonban tudtuk, hogy szeretjük egymást és *határozottak* voltunk abban, hogy *közösen* akarjuk élni az életünket. Nem igazán ismertük az előttünk álló buktatókat.

Az első öt évet talán úgy lehetne leírni, hogy a sivatagban két *kiszáradt* ember próbálta enyhíteni szomját. A legtöbb párhoz hasonlóan azért házasodtunk össze, mert abban hittünk, hogy a másik be tudja tölteni a szükségünket és a vágyainkat. Az udvarlás időszaka nem volt tökéletes és békés, de hittük, hogy minden problémánk megoldódik azzal, hogy összeházasodunk. Így hát, ahogy mondani szokták, a forró serpenyőből a tűzbe ugrottunk, és házasságot kötöttünk.

Mivel a házasságkötés előtt szinte egyáltalán nem készülünk fel a közös életre, ötévnyi kölcsönös tudatlanság és éretlenség után azon kaptuk magunkat, hogy elhidegültünk egymástól. Évről évre egyre gyakrabban és hevesebben hadakoztunk egymással, minden egyes veszekedés fásultabbá és kiábrándultabbá tett bennünket.

A legsötétebb idő azonban akkor jött el, amikor mindketten *felismertük, hogy hibát követtünk el*. Bárcsak a megfelelő embert választottuk volna házas társunknak, akkor nem lennének ilyen gondjaink! – véltük.’

296. Ő a megoldás! (2)

Hagyjad az Úrra a te útjaidat, és bízzál benne, majd Ő teljesíti. – Zsoltár 37,5

‘Zűrzavaros volt az életünk, mielőtt Jézust behívtuk az életünkbe és keresztényé lettünk. Ezt követően mindketten elkötelezett hívókké váltunk. De sajnálatos módon a gyülekezetben sem tanítottak minket arra, hogyan kell a *világ*

legfontosabb emberi kapcsolatában működni. Amúgy pedig egy olyan társadalmi berendezkedésnek voltunk az áldozatai, ami szinte minden karrier eléréséhez több évnyi felkészülést vár el, de nem igényel semmiféle felkészülést az élet egyik legfontosabb feladatához: a házassághoz.

Minden vasárnap elmentünk a gyülekezetbe. Teljes szívünkben hittünk a Biblia igazságában. A házasságunkban mégis vesztesre álltunk. Az utunk lefelé haladt, és egy este – amikor a már jól ismert csatát vívtuk a be nem töltött szükségek és a meghiúsult vágyak miatt, úgy tűnt, már ezredszer –, betelt a pohár.

Karen újfent azzal vádolt engem, hogy nem szeretem őt úgy, mint a munkámat, és hogy vele egyáltalán nem törődöm. Végül haragból, sértettségből és védekezésképpen felugrottam, a kezemet rázva a hálószobánkra mutattam, és azt kiabáltam: „Menj, pakold össze a cuccodat, és tűnj el a házamból és az életemből!”

Ahogy Karen zokogva kirohant a szobából, leültem és úgy bámultam a tévé sötét képernyőjét, mintha mi sem történt volna, és mintha a legkisebb mértékben sem érdekelné, ami történt. Valójában azonban, a szívem ketté volt törve. Nem akartam, hogy elmenjen, de úgy éreztem, nem tudnék elviselni több veszekedést és viszályt, ha maradna. Ez volt életemben az egyik legmélyebb pont, és a házasságunknak is kétség kívül ez volt a legsötétebb pillanata.

Miközben igyekeztem magamhoz térni a nappaliban lezajlott összeecsapás traumájából, és végiggondoltam a lehetőségeket, Karen a hálószobában sírt. Ugyanazt érezte, amit én. Nagyon is törődött velem és a szívében őrizgette közös életünk emlékeit, azonban nem csak az irántam való *tiszteletét* veszítette el, hanem a *szeretetének* nagy részét is.

Elkezdtem azon gondolkodni, mit tennék, és hogy alkalmassint mit tenne ő, ha elválnánk. Minél többet gondolkodtam ezen, annál jobban *fájt*. Nem akartam elveszíteni őt, de nem tudtam, hogyan tartsam meg.’

297. Ő a megoldás! (3)

Vessed az Úrra a te terhedet, Ő gondot visel rólad, és nem engedí, hogy valamikor ingadozzék az igaz. – Zsoltár 55,22

‘Hála Istennek, történt két dolog, ami hozzájárult a házasságunk gyógyulásához és helyreállításához: *új módon reagáltam* a veszekedésünkre, miután bennem valami megtört, és

rövid imádság és elmélkedés után elfogadtam a drága Szent Szellem *tanító szolgálatát*.

A kapcsolatunk során először tudtam, hogy nem volt igazam. Éveken át egyáltalán nem voltam hajlandó *felelősséget* vállalni a házasságunk gondjaival kapcsolatban. Amikor Karennel veszekedtünk, mindig találtam módot arra, hogy úgy tüntessem fel a dolgot, hogy az az ő hibája volt. De akkor este lesújtott a felismerés, hogy nem tudom, *hogyan kell férjnek* lenni. Ez a felismerés teljesen ellentétes volt azzal a fölényes arroganciával és férfisovinizmussal [férfi magasabbrendűség], ami addig jellemezte a hozzáállásomat.

Ahogy kezdtem a szívemben megérteni a problémáinkkal kapcsolatos igazságot, egy olyan, a Szent Szellemről szóló Ige jutott eszembe, amit néhány héttel korábban olvastam: „Ama Vigasztaló pedig a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.” (Ján. 14,26)

Ahogy a *hiányosságaim* megvilágosodtak előttem, olyan tisztán szólt az Úr a szívemhez, hogy *Ő a megoldás!* Azáltal, hogy a Szent Szellem eszembe juttatta ezt az Igét, kezdtem megérteni, hogy Ő jelen van az életemben, hogy *mindenre megtanítson* engem.

Az a szó, hogy *mindenre*, egyre csak visszhangzott a fejemben, míg végül megértettem. Ha a Szent Szellem azért küldetett, hogy mindenre megtanítson engem, akkor Ő *képes megtanítani* engem arra, hogyan legyek férj!

Először tehát *kijelentést* kaptam. Aztán elfogadtam az Ő *tanító szolgálatát*. Hittel megkértem a Szent Szellemet, hogy tanítson meg engem *férjnek lenni*. Egyedül voltam a nappaliban, felálltam a székemből és térdre borultam.

„Szent Szellem – suttogtam, miközben az érzelmeim fojtogattak –, Jézus azt mondta, hogy Ő azért küldött Téged, hogy mindenre megtanítsd a követőit. Arra kérek, mutasd meg nekem, hogyan legyek férje a feleségemnek, mert én nem tudom, és soha senki nem tanított meg erre. Kérek, segíts nekem, hogy úgy szeressem Karennt, ahogy kell! Annyira sajnálom, amiket tettem, amivel megsértettem a házasságunkat, meg őt! Kérek, bocsáss meg, és segíts nekem! Jézus Nevében. Ámen.” Majd ismét leültem.’

298. Ő a megoldás! (4)

Bízzad az Úrra a te dolgaidat; akkor beteljesülnek terveid. – Példabeszédek 16,3

‘Ahogy visszaültem a székembe, tudtam, hogy valami történik bennem. Ez nem egy szuperdicsőséges vagy hátborzongató megtapasztalás volt. Akárhogyan is, de valami történt bennem. Nemcsak *felismertem*, hogy mit vétettem el a házasságunkban, hanem hajlandó voltam *beismerni* is.

Akkor este Isten elkezdett bennem egy munkát, hogy igazságot és alázatot hozzon a szívembe, felkészített arra, hogy megtanuljam, amire tanítani akart. *A sziklára épített házasság!* című könyvem tartalma annak az eredménye, amit Isten a házasságról mutatott nekünk.

Ebben a szellemi növekedési folyamatban *Isten meggyógyította a házasságunkat* és olyan szeretetet adott nekünk egymás iránt, ami messze fölötte volt annak, amit valaha is ismertünk vagy elképzeltünk. Ma, több mint harmincévi házasság után, nemcsak, hogy mélyen szeretjük egymást, de azt is felismertük, hogyan maradjunk meg ebben a szeretetben. Megtanultuk, hogyan gondoskodjunk egymásról, miközben az élet egyes ciklusain és kihívásain megyünk keresztül.

Csodálatos, hogy ma egy felekezeti gyülekezetet pásztorolok, aminek több, mint 6000 tagja van. 1983-ban kezdtem szolgálni házassági tanácsadóként. Azóta párok és egyedülállók ezreinek adtam személyesen tanácsot (vagy tanítottam őket szemináriumokon illetve a tévén keresztül). Isten nemcsak hogy megáldotta a házasságomat, azzal is megáldott, hogy megoszthatom másokkal azokat a csodálatos igazságokat, amiket megtanultam és átéltem.

Minden kétséget kizáróan tudom, hogy *Isten Igéje a kulcs* a házasságon belüli igazi boldogsághoz és teljességhez! A Bibliában megvan a *válasz* minden problémára, amivel ma a házaspárok és a családok szembesülnek. Manapság, amikor támogatják a válást és a családok pusztulását, a szolgálatunk arra kötelezte el magát, hogy elmondja azt az örömhírt, miszerint ha *Isten tervét* követjük, sikeres lehet a házasságunk. Imádkozunk, hogy az Ő áldásai a legnagyobb bőségben legyenek rajtatok, miközben azon dolgoztok, hogy a házasságokat és a családokat Isten Igéjének kősziklájára építsétek!

299. Helyreállítás (1)

És megépítik fiaid a régi romokat, az emberöltők alapzatait felrakod, és nevezetel romlás építőjének, ösvények megújítójának... – Ézsaiás 58,12

Az egészséges családra épül az egészséges társadalom. Ezért is igen fontos a házasságok *megőrzése*, ha kell, illetve

amennyiben még lehetséges, azok *megmentése*, helyreállítása. Az örögi erők a *családok* és a *gyülekezet* egységét támadják leginkább, mert tudják, hogy ebben a két szövetségben hatalmas erők rejlenek. Isten azt szeretné, hogy a házasságunk *boldog* legyen, hogy az isteni fajta szeretet légköre uralja az életünket.

Pál apostol tanácsolja: ha *házasként* kerültél az Úrba (már házas voltál, amikor újjászületté), ne keresd az elválás lehetőségét. Ez esetben is hozzáteszi, hogy ezt nem az Úrtól vette, ez a saját véleménye.

Ha *házasként* mindketten újjászülettetek, az Úrban vagytok, és ennek ellenére mégsem boldog a házasságotok, ne keressetek okot az elválásra. Igen keserves egy váláson végigmenni, és ha mind a ketten újjászületett hívők vagytok, nem ez az egyedüli kiút a válságból.

A benned lakozó Szent Szellem által fel tudod *gerjeszteni* a szeretetet a párod felé, hogy átélhessétek az édeni boldogságot. Töröld ki az emlékezetedből a társad rossz tulajdonságait. Tekerd vissza az időt. *Emlékezz* a szépre, a hibákat pedig ne vizsgálj nagyítóval. Találd meg a párodban újra azokat a tulajdonságokat, amit akkor szerettél rajta, amikor megismerted őt.

Gerjeszd fel a szívedben a szerelem kezdeti lángját, ami a házasságkötésre indított. Istentől kérhetsz „ragasztót”, a Szent Szellemet, hogy még jobban összekössön benneteket. Ne a válást keresd, hanem kérd meg Isten Szellemét, hogy segítsen a *hibák kijavításában*. Ügyelj arra, hogy szellemileg mindenkor légy *kiigazítható*. Engedd meg, hogy a mennyei Atyád olyanná *formáljon*, amilyennek Ő szeretne látni téged.

Kenneth Hagin az isteni fajta szeretet *gyakorlását* javasolta egy házaspárnak (és persze minden házaspárnak) a frigyük helyreállításához. Kezdetnek azt tanácsolta, hogy minden reggel és este olvassák el a Bibliából Isten szeretetének meghatározását. (1Kor. 13,4-8) A házaspár megfogadta a tanácsot, és rövidesen megláthatták ennek gyümölcseit is.

300. Helyreállítás (2)

És megépítik a régi romokat, az ősi pusztaságokat helyreállítják... – Ézsaiás 61,4

Kenneth E. Hagintól származik a következő égi üzenet:

‘A szeretetről: “Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent, mert az Isten szeretet.” Az 1János 4,8-ban a Biblia szó szerint ezt mondja: „Isten agapé”, magyarul: Isten *szeretet*. Így az „agapé”: az *isteni fajta szeretet*.

Ha az isteni fajta szeretet annyira fontos, tudnunk kell, mi az. Tudjuk, hogy nem azonos a természetes emberi szeretettel. A természetes emberi szeretet egyik pillanatról a másikra képes gyűlöletbe árcsapni, Isten szeretete azonban soha.

A Korinthusiakhoz írt első levél tizenharmadik részében találhatjuk meg Isten szeretetének meghatározását... Olvassuk el azonban az angol nyelvű *Amplified* azaz Bővített bibliafordítás szerint is, mert ez a fordítás világosabban határozza meg az isteni fajta szeretetet.

„A szeretet hosszan tűr, türelmes és kedves; a szeretet sosem irigy, nem féltékeny*; nem dicsekvő vagy öntelt, nem mutogatja magát gőgösen. Nem beképzelt (arrogáns), a büszkeségtől nem fuvalkodik fel; nem durva (modortalan), és nem cselekszik illetlenül. A szeretet [Isten szeretete bennünk] nem ragaszkodik saját jogaihoz, útjaihoz, mert nem keresi a maga hasznát; nem sértődékeny, nem ingerlékeny, nem neheztel, nem számítja fel a vele szemben elkövetett gonoszságot – nem veszi figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednie. Nem örül a törvénytelenségnek és az igazságtalanságnak, de örül, ha a jog és az igazság uralkodik. Bármilyen történések is, a szeretet minden körülmények közt kitart, mindig kész mindenkiről a legjobbat feltételezni, reményei semmi módon sem halványulnak el, mindent kibír [anélkül, hogy meggyengülne]. A szeretet soha nem múlik el – sosem halványul el, nem avul el, és soha nem ér véget.” (1Kor. 13,4-8)

Bár szánnának rá időt a hívők, hogy ezek az Igék átítassák az elméjüket és a szívüket! Oly sok problémájuk megoldódna csupán az által, hogy ezeknek az igeverseknek a világosságában járnak!

Ha Isten szeretete olyan erős és kitartó, hogy soha nem vall kudarcot, miért nem teszik a hívők azt, amit a Biblia mond? Miért nem teszik Isten szeretetét mindenek fölötti céllá az életünkben? Ha őszinték akarunk lenni, valójában hányan mondhatjuk el magunkról, hogy Isten szeretete mindenek előtt való az életünkben?

Isten rajtunk keresztül munkálkodó szeretete megérinthet másokat, és meg tud változtatni bárkit, még a legelvetemültebb bűnözőt is, mert Isten szeretete meg tudja puhítani a legkeményebb szívet is. Isten szeretete bárkit meg tud változtatni.'

*Lássuk a *féltékenység* meghatározását. Nem hiszem, hogy létezik olyan eset, amikor egy házasság, egy család, egy gyülekezet vagy egy vállalkozás felbomlásában, tönkretételében a féltékenység ne játszott volna döntő szerepet. A *Webster-féle* értelmező szótár szerint a féltékenység „olyan szenvedély, vagy sajátos nyugtalanság, ami abból fakad,

hogy valaki más olyan előnyöket élvez, amelyeket mi saját magunk számára szeretnénk, és közben arra gyanakszunk, hogy nem birtokoljuk a többi ember szeretetét vagy tiszteletét, és hogy ez a másik ember több szeretetben és tiszteletben részesül, mint mi.” A féltékenység a vádló mérgezett csókja. A sátán befolyása, aki a szívünk ajtaja előtt leselkedik. Előfordult már veled, hogy azt láttad, hogy valakivel csodálatos dolgok történnek, és ugyan kifejezted felé, hogy te is mennyire örülsz a dolognak, belül mégis egy hideg ellenállást éreztél? Kerüld el jó messzire ezt az érzést, mert ez a féltékenység jele!

301. Helyreállítás (3)

Pusztaságot tavakká tette, és kiaszott földet vízforrásokká. – Zsoltár 107,35

‘Az isteni szeretet még a házasságot is át tudja alakítani – vallja Hagin tiszteletes. El szoktam mondani annak a szolgálófeleségnek a történetét, aki az én feleségemhez fordult segítségért, mert már el akarta hagyni a férjét, aki testben és lélekben egyaránt durván bánt vele.

Mikor a feleségem említette, azt mondtam: „Jó lenne, ha rá tudnád venni mindkettőjüket, hogy jöjjenek el hozzánk egy beszélgetésre.”

Amikor megérkeztek, megkérdeztem tőlük többek között, hogy megvan-e nekik a Bővített bibliafordítás. Mivel megvolt nekik, ezt javasoltam: „Egy papírlapra írjátok ki az 1Korinthus 13,4-8-at. Amikor este lefeküsztek, mindketten olvassátok fel hangosan ezeket a verseket. Aztán, amikor felébredtek, ismét olvassátok fel.”

Néhány hét múlva az asszony felhívta a feleségemet: „Tudod, minden este és reggel megtettük, amit Hagin testvér mondott. Hangosan felolvastuk azokat a verseket Isten szeretetéről.”

Majd így folytatta: „Azóta a férjem minden egyes nap bocsánatot kér tőlem. Azt mondja: Egyszerűen nem tudom elképzelni, hogy miért bántam olyan borzasztóan veled. Szinte hihetetlen, hogy miket mondtam neked.”

Nem hagyta tehát a hústestét tovább uralkodni, inkább a szellemének engedett, hogy az uralkodjék felette. Isten szeretete már kiöntetett a szívébe, azaz a legbensőbb lényébe. Csak azt kellett megtanulnia, hogyan merítsen ebből a szeretetből.

Amikor kezdte megengedni, hogy az isteni fajta szeretet uralkodjon felette, felesége elmondása szerint: „Egészen más ember lett! De nem csak ő lett teljesen más, hanem én is. Rájöttem, én is nagyban hibás voltam abban, hogy végül a férjem mindig elvesztette a türelmét, mivel folyton zsörtölődtem vele. Jobb lett

volna, ha befogom a számat. De már mindketten másképp viselkedünk, mert Isten szeretete megváltoztatott bennünket.”

Isten szeretete mindig célhoz ér, ha együttműködünk vele! Ez már jó néhány évvel ezelőtt történt. De az utóbbi években többször is találkoztunk ezzel a házaspárral, s még mindig nagyon boldogan élnek együtt.

Elmesélték nekünk, hogy igen sikeres a szolgálatuk, és az életük egészen megváltozott, mert megtanulták, hogyan engedjék meg Isten szeretetét uralkodni maguk felett. Az isteni fajta szeretet mindkettőjüket megváltoztatta.

Hála Istennek, megtalálták a megoldást problémájukra. Az élet oly sok problémájára ebben a kijelentésben van a válasz: *Isten szeretete soha nem vall kudarcot!*

302. Jubileumi házassági ceremónia (1)

A házasság megerősítése

A következő három részben a jubileumi házassági szertartás szövege található meg azok számára, akik az Úr szent színe előtt kötötték meg frigyüket. Ha a házaspárok szükségét érzik a szövetségük megerősítésének, nem kell várniuk egy kerek évfordulóig, bármikor kérhetik azt a lelkipásztoruktól.

... ÉVES JUBILEUMI HÁZASSÁGI CEREMÓNIA

... és ... állt a mai napon az Úr szent színe elé, hogy a házassági szövetségüket Ő megerősítse. Jubileumot ünnepelni jöttünk össze. A jubileum, vagy ahogy az újszövetségi Ige nevezi: az Úrnak kedves esztendeje, Isten kegyelmének megkülönböztetett megnyilvánulása, kijelentése volt az ószövetségben. Emlékeztetés és helyreállítás. Hisszük, hogy eme új és jobb szövetségben, amit Jézus vére pecsételt meg a számunkra, ma mélyebbre hatolhatunk ebben a kegyelemben és dicsőségben az újabb kijelentéseken keresztül. Egyetlen vágy vezérel bennünket, Uram, még jobban megismerni Téged, az egyetlen igaz Istent és Atyát! Minden dicsőséget Neked adunk a mai összejövételünkön.

Kedves gyülekezet, imádkozzunk: Legkegyelmesebb Menygyei Atyánk, hálaadásra gyűltünk ma színed elé. Köszönjük Neked valamennyi előjogot, amit azáltal nyertünk el, hogy a Krisztus Testéhez tartozunk. Összegyűltünk, hogy lássuk a Te szereteted csodáját és a Szellemed erejének működését e két ember életében. Hálát adunk Atyám, hogy mint a Te gyülekezeti Tested szent tanúi lehetünk azoknak az áldásoknak és gyümölcsöknek, amit az istenfélő élet, a szeretetben és hűségben való kitartás termelt az előttünk álló házaspár, a Te

drága gyermekeid életében. Dicsőítünk Téged, magasztalunk és dicsérünk a Szent Szellem erejéért az életünkben, hogy közösségbe hozott minket az Atyával, a Fiúval, a Szent Szellemmel és egymással. Köszönjük Neked mindezt Jézus hatalmas Nevében. Ámen.

Tudjuk, a házasság egysége a legszorosabb kapcsolat, amely két emberi lény között fennállhat. A férj és a feleség úgy egyesültek, ahogy Jézus egyesült a Gyülekezettel, mint az Ő Testével. Ez egy csodálatos, természetfölötti szövetség. Isten egyesíti őket, és eggyé válnak, egy testté lesznek az Ő szemében, úgy a házások, mint a hívek alkotta gyülekezeti Test.

Azt akarom, hogy megértsétek, hogy amennyiben megbecsülitek a Krisztus Testét, akkor helyesen értékelitek azt a csodát is, ami a házasságban megtörténik. A szellemetek összekapcsolódott, és eggyé váltatok. Nemcsak a törvény szemében lettetek egyek. Ennél valami sokkal hatalmasabb történt. Isten teremtő ereje egyesített titeket. Ugyanaz az erő kapcsolt össze benneteket, ami Jézushoz kötött titeket, mikor Uratokká tettétek Őt. Az Úr színe előtt ... évvel ezelőtt megkötött házasságotok által az életetek – a Szent Szellem pecsétje által – az első pillanatától kezdve tízezerszer erőteljesebb lett szellemi értelemben, mint valaha is volt. (5Móz. 32,30) Ketten együtt, Jézus nevében továbbra is birtokoljátok az isteni hitet és erőt, amivel ezután is elháríthatjátok a betegséget, a gyengeséget, az élet viharait, és mindazt, amit a pokol tartogat egy házasság számára.

303. Jubileumi házassági ceremónia (2)

Jegygyűrűk és úrvacsora

A pásztor a házaspárhoz: – Elkérem a gyűrűket!

A gyűrű egy nagyon értékes dolog – a hitetek és a szeretetek jelképe. Ez a gyűrű értékes fémből készült. Egy soha véget nem érő kör, amely Isten folytonos szeretetét mutatja – egy olyan szeretetet, amely soha nem vall kudarcot, soha nem gógós és nem fuvalkodik fel. Isten szeretete és Isten hite tette lehetővé, hogy az Ő ereje működjön az életetekben.

Azt akarom, hogy úgy viseljétek ezeket a gyűrűket, mint hitetek állandó emlékeztetőjét. Egy folyamatos emlékeztetőt a hitetek megvallására, amelyet egymásnak és Istennek tettetek.

Isten Igéje azt mondja: „*Mindezekhez fölvevén a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok.*” Ha bárki is meg tudja bontani ezt az egységet,

az csakis a sátán, úgyhogy ne adjatok neki helyet! Ne adjatok neki helyet! Ez örökkévaló.

A férjhez: – Kérlek, fordulj a feleséged felé és mondd utánam!

Ezzel a gyűrűvel én megújítom a házassági szövetségemet veled. Ez az irántad érzett szeretetemnek, hűségemnek és a hitemnek a jelképe, amit most kinyilvánítok Jézus Nevében.

A feleséghez: – Kérlek, fordulj a férjed felé és mondd utánam!

Ezt a gyűrűt hitem jelképeként adom neked. Teljes szívemből hálát adok az együtt töltött évekért, és hiszem, hogy a szövetségünk örökre szól. Ez az én szeretetem és hitem kijelentése, Jézus Nevében.

Pásztor: Úrvacsorát veszünk, kiosztjuk a kenyeret! Fontos, hogy ma együtt megtiszteljétek az Urat, megtiszteljétek az Ő asztalát. Jézus azt mondta: *„Vegyétek, egyétek! Ez az Én testem, mely tiérettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.”*

Az Ő drága teste viselte a betegségeiteket és hordozta a fájdalmaitokat. Ketten együtt Jézus Nevében birtokoljátok az Isten adta hitet és az Isten adta erőt, amellyel elháríthatjátok a betegséget, a gyengeséget, az élet viharait és mindent, amit a pokol nyújt bármely házasságnak. Ez által a megtört test által kezetekbe kaptátok a Mindenható Isten félelmetes erejét. Vegyétek magatokhoz a kenyeret!

Jézus azt is mondta: *„E pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.”* Amint ma isszátok a bort, azt akarom, hogy emlékezzetek arra, hogy mit tett Ő értetek. Azt akarom, hogy emlékezzetek a szövetségre, amelyet Ő tett elérhetővé és Ő áldott meg ilyen csodálatosan a számotokra — az erőre, amelyet adott nektek. Igyatok a kehelyből!

304. Jubileumi házassági ceremónia (3)

Az egység megáldása

A Galatákhoz írt levél 3. fejezetének 14. verse így szól: *„Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által.”*

Péter első levele 3. fejezetének 7. verse azt mondja, hogy a férfi a feleségével együtt örökös társ az élet kegyelmében.

Fel fogom olvasni most az áldásokat, a ti örökségeiteket, úgyhogy jól figyeljétek.

Mózes ötödik könyvének 28. fejezete alapján mindezek az áldások rátok fognak szállni és megteljesednek rajtatok, ha szorgalmasan hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek a hangjára:

„Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőben. Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, és a te barmodnak gyümölcse, a te tehenednek fájása és a te juhaidnak ellése. Áldott lesz a te kosarad és a te sütőteknőd. Áldott leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben. Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, akik reád támadnak; egy úton jönnek ki reád, és hét úton futnak előled. Áldást parancsol melléd az Úr a te csúreidben és mindenben, amire ráteszed kezedet; és megáld téged azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad néked. Az Úr felkészít téged magának szent néppé, amiképpen megesküdt néked, ha megtartod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, és az Ő útjain jársz. És megérti majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevééről neveztetel, és félnek tőled. És bővölködővé tesz téged az Úr minden jóban: a te méhednek gyümölcseiben és a te földednek gyümölcseiben, a te barmodnak gyümölcseiben azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt. Megnyitja néked az Úr az ő drága kincsházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezednek minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel kölcsönt. És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká, és mindinkább feljebbvaló leszel és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, amelyeket én parancsolok ma néked, hogy tartsd meg és teljesítsd azokat.”

Köszönjük, Atyám, a dicsőségedet és a kegyelmedet, amit ma kiírástottál ránk, köszönjük, hogy minden házassági szövetséget megáldasz közöttünk, és hogy a Veled való szövetségünket is megerősítetted a hálaadás áldozatában. Amint meg van írva: *„Gyűjtsétek elém kegyeseimet, akik áldozattal erősítik a szövetséget.”* (Zsolt. 50,5) Ámen.

